

Віршована абетка

Микола Щербак

А — це ангел легкокрилий,

Що в небесній вишині
Пролітає невидимий,
Береже дітей у сні.

Б — це Бог та Батьківщина —

Як молитву пам'ятай:
Бог — і рідна Україна,
Золотий, блакитний край!

В — це ватра в тихий вечір,

Біля ватри — пластуни;
Ватра — втіха для малечі
В свято співів і весни.

Г — гриби в густому гаї —

Гірчаки, боровики...
Глянь, немов понадівали
Гостроверхі шапочки.

Ґ — це ґава, біля ґанку

Ходить сторожко давно
І збирає для сніданку
Порозкидане зерно.

Д — Дніпро, ріка бурхлива

Української землі,
Він гойда на дужих хвилях
Довгоносі кораблі.

Е — е-е — це плач дитяти...

Очка тре і пальчик ссе...
Ей не плач!Ось прийде мати
І цукерка принесе.

Є — Євангеліє, діти!

Книга ця для всіх свята
Про життя і заповіді
Сина Божого, Христа.

Ж — жита в жнива на ниві,

Море жовтих колосків,
Що похилені, журливі
Ждуть жниварок і женців.

З — це заєць на узліссі

Задивився на поля,
Чи не йде, буває, з крісом
Тім мисливець іздала.

**И — в словах ти зустрічаєш,
Ось для прикладу візьми
Слово "кий" — і вже пізнаєш,
Що середній звук — це "и".**

**І — індик, що бурить пір'я,
Невдоволений щомить.
Ходить повагом подвірям
І на кожного кричить.**

**Ї — їжак, що лізе з рову,
Мов копичка у лістках,
І наношує до схову
Яблука на колючках.**

Й — це йорж, маленька рибка,

Має гострі поплавці
І втікає дуже швидко —
Вдержиш ти її в руці?

К — золотoverхий Київ,
Із прадавніх ще віків.
Він столиця України,
Краю славних козаків.

Л — це ластівка літає,
Легко лине над ставком,
І зі щебетом торкає
Хвилі лагідним крилом.

М — це мати, мила мати
Зі своїм малям-синком
Тихо стала серед хати
На молитву перед сном.

Н — намети понад річку
Серед трав і гущину —
Там ночують в темну нічку
Наші браві пластуни.

О — це озеро глибоке,
Рибка в озері швидка,
А на березі там збоку,
Очеред та осока.

П — отаман наш Петлюра,
Що в похід водив полки,
З ним на ворога, мов буря,
Йшли новітні козаки.

Р — ромен, пахучі квіти,

Що дівчата залюбки
Їх збирають, рвуть уліті
І вплітають у вінки.

С — собор святий, Софія,

Що сія ві давніх літ
Сяйвом віри і надії
На широкий Божий світ.

Т — це тато, рідний тато,

Що читає нам з книжок
І розказує багато
Оповідань та казок.

У — це наша Україна,

Мова рідна, рідний спів.
Це земля свята, єдина
Наших прадідів-батьків!

Ф — Франко, поет з народу,

Із Підгір'я з полонин,
Ковалів він син із роду,
України вірний син.

Х — Хрещатик. Тут Єдиний

Бог наш край благословив,
Тут Великий Володимир
Україну охрестив.

Ц — цвіркун у чистім полі,

Там, де сонце і блакить,
У травиці, на роздоллі
Цвіркотить і цвіркотить.

Ч — на чатах Чорногора,
Підвелася в височінь,
Щоб оглянути простори
І блакитну далечінь.

Ш — Шевченко, наша слава,
Наш пророк і наш співець
І за волю, за державу
Богом даний нам борець.

Щ — це щиглик невеличкий,
Що щебече на гілках
Діткам пісню, мов їх кличе
До вишневого садка.

Ю — це юний лицар Юрій,
Що за правду меч підняв
І в бою, мов грім у бурі,
Злого змія подолав.

Я — ялинка ясносяйна,
Що маляток звеселя,
На гілках — оздоба гарна,
На верхів'ї — янголя.

Ь — у письмі у нашім, знайте,
Є ще зм'якшувальний знак,
В слові "кінь" його шукайте —
Хто віднайде, той козак!